

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 18460/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Тијана Костић Јовић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 546/2022 од 24.03.2022. године, у седници већа одржаној 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 546/2022 од 24.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2863/18 од 16.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да се утврди да је ништав и без правног дејства уговор о доживотном издржавању ОПУ: ../2018, закључен између пок. ВВ из ..., као примаоца издржавања и туженог ББ из села ..., Град Врање, као даваоца издржавања, потврђен од стране јавног бележника у Врању дана 24.04.2018. године и да ће се непокретности које су биле предмет уговора о доживотном издржавању које представљају заоставштину пок. ВВ наслеђивати по основу закона, као и захтев за трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 198.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 546/2022 од 24.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка и обавезана тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 115.500,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 30.08.2018. године са захтевом за поништај уговора о доживотном издржавању. У тужби, као ни током поступка није означена вредност предмета спора, тако да се у том случају вредност предмета спора утврђује према одређеној или плаћеној судској такси. Према стању у списима, суд је одредио судску таксу на тужбу од 1.900,00 динара.

Према тарифном броју 1 Таксене тарифе, став 1. тачка 1. Закона о о судским таксама („Сл. гласник РС“, број 28/94...106/15), који је био на снази у време подношења тужбе, прописано је да за тужбу и противтужбу поднету пред судом опште надлежности плаћа се према вредности предмета спора - до 10.000 динара вредности - 1.900 динара. Ценећи висину одмерене судске таксе према Тарифном броју 1, став 1. тачка 1. Закона о судским таксама, вредност предмета спора у овој парници је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић